

Американци су на добром путу да за председника изаберу изузетног верника. Није важно ко ће ући у Белу кућу – Доналд Трамп, Марко Рубио, Тед Круз или Хилари Клинтон – све су то хришћани за пример. И одлично ће се уклопити са исто тако богу посвећеним сунитским и шиитским лидерима да нам у Сирији и другде демонстрирају све врлине хришћанства и ислама.

РЕД МОЛИТВЕ, РЕД БОМБИ: Републиканци се истовремено такмиче око тога ко више верује у Бога и ко ће, ако дође на власт, починити теже ратне злочине. Рубио поручује да никада не можете превише да се молите, и да, ето, он иде у две различите цркве, суботом и недељом. Круз је кампању засновао на похвалама Исусу. Трамп на митинзима цитира Свето писмо.

Шта обећавају ови богобојажљиви кандидати? Рубио не само да не би затворио Гвантанамо већ би га попунио новим хапшеницима. Трамп би на велика врата вратио тортуру. Не зна се зашто му је од свих техника мучења омиљена симулација дављења, можда се помиње у Библији. Круз би тепих-бомбама засуо територије под контролом Исламске државе (ИД), дакле и цивиле који имају несрећу да живе на подручју којим влада још једна крајње побожна дружина. Сваког дана се са свештеником чује и Клинтонова, највећи заговорник војних интервенција и промене режима.

Свет је, дакле, у добрим рукама, посебно ако знамо да су на блискоисточним ратиштима упетљане и две крајње религиозне државе, Саудијска Арабија и Иран, чијим је лидерима једини циљ у животу да служе Алаху. Ове две теократије одмеравају снаге преко леђа сиријских и јеменских цивила. Вехабијски двор је починио толико ратних злочина у Јемenu да његова непочинства више не успевају да прикрију ни његови западни савезници који са Ријадом имају уносне уговоре о трговини оружјем и нафтом.

НЕТОЛЕРАНЦИЈА ПРЕМА РАЗУМУ: Чак иако зарађене стране одрже недавно постигнуто примирје у Сирији, свет ће наставити да се бори против ИД, за коју тврди да је највеће зло на планети. Вође ИД наводно су запрепастиле свет религијским фанатизмом, али није јасно због чега се међународна заједница толико ишчуђава као да први пут види примену верских догми у пракси. Није ваљда да смо тек од ИД научили како лидери уз помоћ религије манипулишу масама не би ли их експлоатисали, држали под контролом и користили као топовско месо? Наравно да нисмо, али се у данашње време политичке коректности једино још сме критиковати ИД.

Због нафте и оружја, нико се не усуђује да каже да је идеологија саудијског двора и ИД – иста. Саудијска Арабија, са којом Запад најтешње сарађује, и Иран, са којим та сарадња убрзано почиње да се одвија, редовно погубљују људе због јереси и других „злочина“ у божјим очима попут прељубе и хомосексуалности. На Западу – верска толеранција се претвара у забрану говора и мишљења. У земљи просветитељства, Волтера и секуларизма, редакције уводе самоцензуру размишљајући да ли да објаве цртеж који би могао да повреди осећања муслимана. Постаје нормално избегавати критику ислама да вам џихадисти не би упали у редакцију и побили вас као новинаре „Шарлија ебдоа“. Претварамо се да монотеистичке религије уче само љубави према свим људима и да у Библији нема насиља, а у исламу џихада. Одржавамо лажи да побожне Јевреје, хришћане и муслимане, па дакле и њихове лидере, ништа друго у животу и не води него заповест „Не убиј!“ и мисао да „ко убије једног невиног човека, као да је убио цели свет“.

МОЈА ВЕРА, ЈА И НИКО ДРУГИ: Религиозност у политици је опаснија него што се на први поглед чини јер одржава убеђеност у сопствену моралну супериорност и непогрешивост. Када Тед Круз каже да се понаша у складу са божјом речи, он поручује да као председник не би могао да згреши. Унапред себе ослобађа сваке одговорности за ратове које је најавио у кампањи, између осталог и за изручивање тепих-бомби по Сирији и Ираку. Убеђеност у сопствену моралну супериорност и непогрешивост у корену је става муслимана да се њихова вера не сме критиковати као и америчка изузетност која гарантује да САД воде само праведне ратове.

Ко је могао да било шта приговори Бушу када је објаснио да га је Бог лично изабрао да води америчку нацију и свргне тиранију у Ираку? И ко ће било шта моћи да приговори Рубију који каже да никада не би урадио ништа што му Господ забрањује. Тако би он забранио абортусе чак и у случајевима силовања и инцеста, али би војсци дао одрешене руке за неограничену употребу силе насупрот садашњим правилима ратовања која су наводно превише штитила цивиле.

Половина Американаца истиче да на овогодишњим председничким изборима не би гласала за атеисту јер онај ко ни у шта не верује нема никаквих моралних скрупула. Срећом, Рубио има етички компас који му налаже да треба да спасе фетусе, али не и живе и здраве људе о којима Пентагон сада превише брине док их бомбардује и окупира.

(Политика)